Reactie op concept- rapport Corinne Dettmeijer

**Meldplicht**

Achtergrond

Uit het rapport blijkt dat ook Corinne de meldplicht heel erg belangrijk vindt en niet wil laten vervangen door een vrijblijvende meldcode. Door het een plek te geven in de handhavingsstrategie laat je zien dat het een belangrijke verplichting is voor de exploitant. Het welzijn, de veiligheid en gezondheid (fysiek en geestelijk) van de sekswerker staan centraal dus moet ook alles wat dit in gevaar brengt worden gemeld. Kijkend naar het verleden is het inmiddels wel duidelijk geworden dat exploitanten niet iets extra's uit eigen beweging doen dat in het belang is van de sekswerkers, m.a.w. als het niet meer verplicht is en er geen sanctie meer op volgt, laten ze het onmiddellijk los. Dat is ook gebleken uit de intake bijvoorbeeld, die na de uitspraak in beroep niet meer verplicht is gesteld en nadien ook door veel exploitanten niet meer gedaan is.
In het rapport wordt de indruk gewekt dat sinds de invoering van de nieuwe APV de exploitanten niet meer melden uit angst voor represailles. Ook onder de oude APV gold een zorgplicht en een meldplicht. Bij het aantreffen van een vermoedelijk slachtoffer gold toen direct intrekken van de vergunning. Er was toen minder maatwerk mogelijk, zoals een lichtere sanctie bij goed gedrag of de keuze voor een dwangsom zoals dat in de huidige handhavingsstrategie wel het geval is. Of er een direct verband tussen de huidige APV en het uitblijven van meldingen is, valt nog maar te bezien.
Tijdens een eerdere informatiebijeenkomst met de branche over de meldplicht hebben exploitanten naar voren gebracht dat ze niet willen melden omdat dit schadelijk zou zijn voor hun vertrouwensrelatie met de sekswerkers en omdat ze bang zijn dat er dan een vinkje achter de naam van de sekswerkers komt (registratie). Ook zijn exploitanten bang dat ze bij veel meldingen onder een vergrootglas komen te liggen. Verder is het opvallend dat beheerders die normaal gesproken veel bijzonderheden doorgaven aan de politie en daarna bij een andere exploitant in dienst kwamen, dat ineens niet meer deden. De invloed en de instructies van de exploitant spelen dus ook een belangrijke rol.

Tijdens de bijeenkomst eerder dit jaar zijn opnieuw het telefoonnummer en het emailadres voor de meldingen aan de branche doorgegeven met de mededelingen dat de politie erop hoopte dat de mailbox helemaal zou volstromen en dat er nooit teveel kan worden gemeld.

Als er geen sanctie op het niet of te laat melden volgt, zal er niet meer gemeld worden. Als exploitanten later horen dat ze iets wel hadden moeten melden en als er dan geen gevolgen aan verbonden worden, hebben ze er geen last van. De exploitant komt er mee weg en de sekswerker is de dupe, want zij zal hierdoor worden geschaad.

Voorstel:

Geadviseerd wordt om een gedurende een jaar een pilot te houden, die inhoudt dat exploitanten worden gestimuleerd om zoveel mogelijk bijzonderheden en signalen misstanden door te geven aan de politie, zowel bij sekswerkers die huren als sekswerkers die ze hebben "afgewezen" omdat ze er geen goed gevoel over hadden, zonder dat dit gevolgen heeft voor hun bedrijf (geen sancties dus).

Elke 2 maanden zal de politie met de exploitanten de binnengekomen meldingen (met inachtneming van de privacy) in een branche-overleg bespreken, zodat in alle openheid, zonder bang te zijn voor sancties, de ervaringen kunnen worden gedeeld en kan worden geleerd van elkaar en van de feedback van de politie hierop. Dit is ook meteen goed voor de onderlinge contacten/vertrouwensband. Er geldt alleen één uitzondering: indien de veiligheid/gezondheid van de sekswerker acuut in gevaar is (mishandeling, zichtbare, onverklaarbare verwondingen, een huurster of anderen vertellen dat ze gedwongen wordt, er hangt een verdacht persoon rond etc.) dan moet dit onmiddellijk worden gemeld. Als dat niet gebeurt, kan er wel een sanctie op volgen. Het gaat hier om zulke evidente situaties, waarbij er sprake is van direct gevaar, dat direct handelen door de politie van belang is. Als exploitanten hierin nalatig zijn geweest, zal een handhavingsactie niet mogen en kunnen uitblijven. Om een melding acuut te kunnen doorgeven is het van belang dat leidinggevenden dit soort signalen altijd direct moeten kunnen doorgeven aan de politie zonder dit eerst af te stemmen met de exploitant, zoals dit in sommige bedrijven wordt

geinstrueerd aan de leidinggevenden. Tevens is het van belang dat de politie een terugkoppeling geeft na een dergelijke melding. Eventueel kan een niet-limitatieve opsomming gegeven worden van dergelijke acute situaties, zodat de exploitanten hiervan een beeld hebben.

Na een jaar zal een evaluatie moeten worden gehouden om te kijken of de bereidheid om meldingen te doen is toegenomen. Ook kan worden gekeken of de kennis bij de exploitanten is toegenomen. Op basis van deze evaluatie kan de handhavingsstrategie/het beleid eventueel worden aangepast.

Verscherpt toezicht
Tegelijkertijd zal meer geïnvesteerd moeten worden in het toezicht, omdat het van belang is dat signalen uit het veld ook zelfstandig worden opgepakt. Het risico bestaat namelijk dat als er geen meldingen komen vanuit de exploitanten en er vanuit het toezicht ook geen beeld hiervan is, de conclusie wordt getrokken dat er geen misstanden zijn.

**Screening leidinggevenden:**
In het advies (blz. 13) wordt aangegeven dat de gemeente meer transparantie moet betrachten bij de screening en dat er te denken valt aan gesprek met de beheerder alvorens een beslissing wordt genomen.
Volgens ons zou het niet zo moeten zijn dat een screening, die op grond van de toets 'zedelijkheidseisen en slecht levensgedrag' negatief uitvalt nog veranderd kan worden met een gesprek. De APV schrijft voor dat een exploitant of leidinggevende van een prostitutiebedrijf niet van slecht levensgedrag mag zijn. De screening geldt voor alle branches en zeker bij de kwetsbare prostitutiebranche moet hier niet anders mee worden omgegaan.
Op basis van de politie en/of justitie gegevens wordt beoordeeld of er sprake is van 'slecht levensgedrag'. Als hier van afgeweken kan worden door in gesprek te gaan met een beheerder dan is dat juist minder transparant dan dat er op basis van politie en/of justitie gegevens een beslissing wordt genomen

We hebben destijds met [redacted] de globaal de antecedenten doorgenomen en dat waren andere overtredingen dan waar [redacted] vanuit is gegaan. In verband met de privacy van de betrokken beheerders kan niet met de exploitant inhoudelijk over de antecedenten worden gesproken. Het staat een exploitant altijd vrij om bezwaar te maken als een beheerder wordt afgewezen op zijn antecedenten. Een gesprek met een beheerder kan altijd als hij vragen heeft over zijn antecedenten die geleid hebben tot zijn afwijzing.

In de beantwoording van de raadvragen van Hammelburg, Ernsting, Temmink en Simons (april 2018) is ook het volgende aangegeven:

**1.** Waaruit bestaat de screening van medewerkers van My Red Light?

**Antwoord:** *De screening van leidinggevenden bestaat uit het opvragen van informatie bij de justitiële documentatiedienst en bij de politie. Dit gebeurt op grond van de APV en betreft de toets op het levensgedrag. De gemeente beoordeelt de binnengekomen informatie. Relevante informatie zoals betrokkenheid bij (en dus niet getuige zijn van) geweldsdelicten, fraude, witwassen, alcoholmisbruik, drugshandel/misbruik, onherroepelijke veroordelingen, frequentie en tijdsverloop of een combinatie hiervan worden bij de afweging betrokken.*

*Op grond van de wet Bibob worden ook exploitanten en leidinggevenden gescreend die direct bij de aanvraag worden opgevoerd. Op grond van de wet Bibob worden ook andere direct betrokken bij het bedrijf gescreend, zoals financiers, verhuurders etc. Er is advies gevraagd aan het Landelijk Bureau Bibob maar dat heeft niet tot een negatief advies geleid. Medewerkers die niet als leidinggevenden worden opgevoerd, worden niet gescreend.*

2. Klopt het wat er over de screening in het Parool staat, welke regels wringen nu precies bij de screening en is er juridisch gezien ruimte de eisen die bij die screening worden gesteldop grond van nut en noodzaak te heroverwegen?

**Antwoord:** *In de recente berichtgeving in het Parool wordt geschreven dat sekswerkers die bij My Red Light wilden werken, niet door de screening kwamen. Sekswerkers die slechts een raam willen huren, worden echter nooit gescreend. Alleen de exploitant en leidinggevenden worden gescreend. Dit kunnen ook (ex-)sekswerkers zijn. Overigens vindt een zelfde soort screening plaats bij exploitanten en leidinggevenden in de horecabranche. De screening is naar het oordeel van het college van groot belang, omdat de exploitant en leidinggevende van een prostitutiebedrijf verantwoordelijk zijn voor (onder andere) een goede bedrijfsvoering en moeten voorkomen dat de exploitatie van het bedrijf overlast veroorzaakt, zich in het bedrijf openbare ordeverstoringen voordoen, dan wel in het bedrijf mogelijke slachtoffers van mensenhandel werkzaam zijn. Momenteel staan er 15 leidinggevenden op de exploitatievergunning van MRL, deze zijn door de screening gekomen. Gezien het aantal ramen zou dit ruim voldoende moeten zijn.*

3. Klopt het dat de APV dwingend een en ander voorschrijft of is er interpretatieruimte? Moeten de regels wellicht worden vernieuwd?

**Antwoord:** *De APV schrijft voor dat een exploitant of leidinggevende van een prostitutiebedrijf niet van slecht levensgedrag mag zijn. Dit geldt voor alle prostitutiebedrijven. De burgemeester heeft beoordelingsvrijheid bij de vraag wanneer sprake is van 'slecht levensgedrag'. Het college ziet in deze casus geen aanleiding om de toets op levensgedrag aan te passen.*

**Verhuur kamers per uur**
Op dit moment zijn er geen andere exploitanten dan MRL bekend die bij de gemeente hebben aangegeven dat zij kamers per uur zouden willen verhuren. Alle exploitanten houden vast aan twee shifts (dag- en avond/nacht shift).

Verder is niet bekend in hoeverre vanuit de sekswerkers hier veel vraag naar is. Tijdens controles bij de thuisprostitutie worden er geen sekswerkers aangetroffen die in de vergunde raamprostitutie zouden willen werken. Sekswerkers moeten voor een uur huren een intake ondergaan, ze moeten zich registeren bij de KvK en belasting betalen. Het risico bestaat dat juist die sekswerkers dit doen die mogelijk slachtoffer zijn.

Als het al zou worden toegestaan dan is ons voorstel om dit alleen voor MRL te doen als experiment. Waarbij wel met het volgende rekening gehouden moeten worden:

- Administratieve last voor de exploitant wordt vergroot.
- Met iedere sekswerkers (ook voor degene die maar een 1 uur willen huren) moet een intake hebben plaatsgevonden alvorens zij kan huren.
- De huuropbrengst per kamer kan minder worden, doordat de kamer niet de hele shift verhuurd kan worden. De huurprijs moet wel aantrekkelijk zijn om per uur te huren.
- Na ieder gebruik moet de kamer worden schoongemaakt.
- Het inroosteren van alle sekswerkers die voor (enkele) uren gebruik willen maken van de kamer wordt lastig.

Overigens heeft MRL zelf al aangegeven bij de bespreking van het bedrijfsplan dat ze het logistiek lastig vonden ivm het tussentijdse schoonmaken en de administratieve last en ze wilden het daarom ook maar voor een beperkt aantal kamers en alleen in de dagshift. .

**Toezicht**
Het nadeel van een kamerhuur per uur waarbij de klantwerving niet via het raam gebeurt, maar via sociale media is dat de sekswerker niet meer zichtbaar is voor de zorginstanties, politie en gemeente omdat de gordijnen permanent dicht zijn. Door de privacy is het niet meer mogelijk om aan de hand van een administratieve controle na te gaan wie er een kamer heeft gehuurd en wat haar achtergrond is.
De sekswerker is dus volstrekt anoniem en voor een pooier is dit juist een groot voordeel; los hiervan is het voor een pooier ook heel lucratief (maar voor een uur betalen, zoveel mogelijk klanten in een uur laten langskomen en uit het zicht).. Het is voor de toezichthouders niet meer duidelijk of een sekswerker een hele shift heeft gehuurd en het heel erg druk heeft of dat er een sekswerker zit die er een uur zit. Je werkt in feite op deze manier mee aan het creëren van misstanden. Als er een minderjarige achter het raam zit met de gordijnen dicht, kan dat van buitenaf niet worden opgemerkt. Datzelfde geldt voor kwetsbare sekswerkers, die nu onzichtbaar in de kamer aan het werk kunnen zijn. Je hebt juist als gemeente wel de verantwoordelijkheid om zicht te houden op de vergunde branche.

Ook de exploitant zal een manier moeten vinden om in contact te blijven met een sekswerker gedurende de tijd dat zij in een kamer werkzaam is en zij niet meer zichtbaar achter het raam staat.
In het kader van de veiligheid zijn exploitanten van besloten clubs verplicht om in hun bedrijfsplan op te nemen hoe zij in contact blijven met de sekswerker als zij lange tijd op de kamer verblijft met een klant en dus uit het zicht is van de exploitant.

Er zou voor gekozen kunnen worden om dit alleen voor MRL toe te staan en dan alleen de dagshift in te stellen en voor een beperkt aantal kamers (conform hun oorspronkelijke voorstel), zodat het voor de toezichthouders bekend is welke kamers op deze manier verhuurd worden.. Op die manier kan als experiment worden gekeken of deze werkwijze geen gevaarlijke situaties oplevert voor de sekswerker; de sekswerker in beeld blijft/komt bij de zorginstanties en de toezichthouders en duidelijk wordt in hoeverre hier vraag naar is en voor welke doelgroep.
Dat dit niet zonder risico's is, blijkt wel uit het voorgaande; zeker omdat dit extra verantwoordelijkheden en vaardigheden van de exploitant vereist.

Voor clubs is verhuur per uur niet aan de orde: Sekswerkers hoeven niet te betalen voor hun kamer maar staan per klant een deel van hun inkomsten af.